

— אמר חנניה אוחיון

המתרחש בדירה. רק כעבור מספר שעות, קרוב לשעת הצהריים, התעורר ח' הסקר רגות שלהם.

מעברו השני של רחוב יוספטל, בו נמצאת דירתם של חנניה ואסתר אוחיון, מתנוסס בנין ההולך ונבנה של הקולנוע המקוד מן. על המדרכה שלפני הבנין, במרחק של כעשרים מטר מפתח דירת הווג, נערמה גבעת חול קטנה. ילדי השכנים שיחקו בחול.

לפתע הפיע חנניה אוחיון (35), לבוש בחליפת שבת שחורה וחולצה לבנה מבהיר קה, גער בילדים וסילק אותם ממקום משחקם. מהצד השני של המדרכה הבחינו הילדים כיצד גורף חנניה בחול, מוציא משם שמיכה צבאית אפורה שבתוכה מטען מס-

הבעל חנניה אוחיון שאושפז במי שך 17 שנה במוסד לחולי רוח במרוקו. עלה ארצה כנורמלי והועסק בעבודה מבלי שאיש יבחיין כלל במחלתו.

חוקרי הציטורה חושפים את חלקי הגופה של אסתר אוחיון

הקיצה, לא הספיקה לצעוק אבל שלחה את צרני ידיה אל פניו של חנניה ושרטה שריסת עמוקות בלחיו הימנית. אולם חנניה הוסיף לחתוך, שיסע את גופתה לבתרים. אור כך גזז את שערות ראשה ושרף אותן בתוך פח בחרר הנוחיות. אחרי שהעביר את חלקי הגופה מתוך החדר שטף אותו במים, היה בושם על הכתלים ואף טרח לסייד את הקירות עליהם ניתזו כתמי דם. מדוע עשה זאת? כשהובא לדירה לשחזור הרצח טען בגמגום כי היתה זו נקמה על בגידתה של אסתר בו עם ערבי במרוקו. "לפי המנהג" אמר "צריך הייתי לאכול אר תה. אבל לא אהבתי אותה".

כמו ידיה לפני כשנה, עוד בהיותה בחו"ל. במאמץ להשיג היתר יציאה כדי לעלות לישראל הסכימה להינשא לחולה-רוח הצעיר ממנה ב-10 שנים שהיה כלוא במשך 17 שנים במוסד. מפקיד הסוכנות בצרפת הסתירה אסתר את עובדת היותו של בעלה מטורף, עלתה עמו ארצה לפני שמונה חודשים. במשך כל תקופת מגורי הווג באשדוד לא ידע איש על מחלתו של חנניה, עד לביקר שבת האחרון. מה התרחש אז בלילה יכלו חוקרי המשטרה להסיק רק לפי שחזור מהיר וקטעי הדברים המבולבלים שהוציאו מפי חנניה עצמו.

באותו בוקר שתו שני בני הווג לשכרה. נראה שאסתר השתכרה עד לאבדן חושים והשתרעה על מיטתה. בעלה נטל אז סכין מטבח רגיל, וניגש אל המיטה. לפי סברה ראשונה הא אפילו לא דקר אותה, אלא החל מיד בחיתוך אבריה בעודה חיה. היא

הקירות הכחולים היו נקיים. חמש המיטות שבשני חדרי דירת הווג היו מוצעות. על השולחן ניצב אגרטל ובו פרחים מלאכותיים. כמה תפוזים, כוס מיץ וסיר עם ארוחה שלא נאכלה. ריח של בושם חריף עלה בדי-

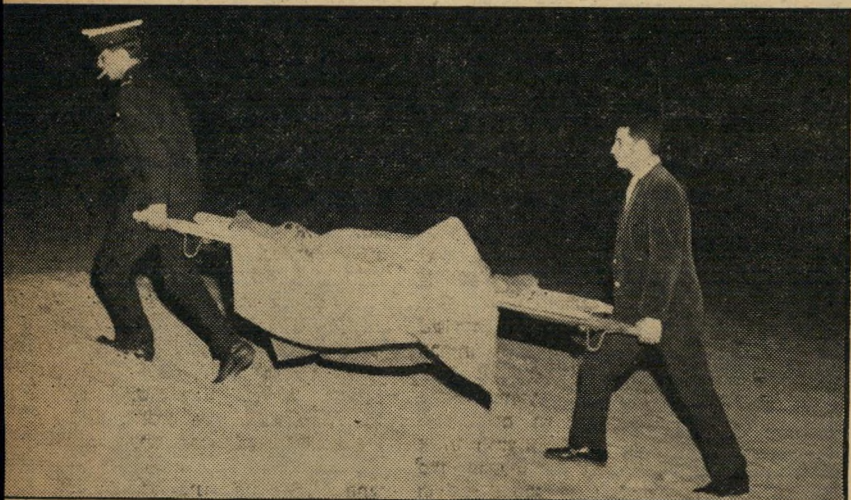

מקום הרצח

כאן, בחדרה של משפחת אוחיון, על המיטה שמתחת לשטיח הקיר, נרצחה אסתר באכזריות חסרת תקדים. בחלקה התחתון של התמונה משמאל על גבי המגש, מונח הסכין בו בוצע הרצח ובו בותרה הגויה.

תורי ונושא אותה על גבו אל תוך החולות הרחוקים יותר. כעבור דקות לא רבות חזר, הוציא מדירתו דלי, שאת תוכנו הריק בחול שבקרבת הבית. המשטרה הוועקה על ידי הורי הילדים. כשפתח בפניהם חנניה אוחיון את הדלת האדומה לא נראה בדירה שום מראה חשוד. למעשה חרצה אסתר אוחיון את גורלה

התעלומה היחידה שנותרה ללא פתרון היתה כיצד יכול היה מטורף מיני שהיה כלוא כמחצית חייו להגיע לארץ כעולה? "זוהי כנראה העליה הסלקטיבית", העיר בעצב אחד הקצינים שהשתתפו בחקירה.

חלקי הגופה

מכוסים בשמיכה מועברים על ידי שני שוטרים ממקום קבורתם בחולות הקרובים אל דירת אוחיון אל הניידת אשר הגיעה למקום. משקלה של הגופה חסרת הקרביים היה כמשקלו של ילד קטן.